

ANARCHISMUS, NACIONALISMUS, VÁLKA A MÍR

Anarchist Communist Group

KRAS-IWA & Libcom

Zdroj překladů: libcom.org

anarchistcommunism.org

aitrus.info

Překlad do češtiny: kronika.noblogs.org

Zdroj kresby na titulní straně: vagabundtattoo.cz

Toto vydání zajistilo nakladatelství Subverze v červenci 2022

web: subverze.noblogs.org

e-mail: subverze@riseup.net

Anarchismus, nacionalismus, válka a mír

- Libcom -

1. „Pravou příčinou, spouštěčem, původcem této války není žádný konkrétní stát, ale všechny státy, které provádějí imperialistickou politiku a usilují o rozšíření svých území: Příčinou je Německo, Anglie, Francie, Rakousko-Uhersko, Rusko, Belgie a Japonsko; každý z nich zvlášť a všechny dohromady.“

Herman Gorter, „Imperialismus, světová válka a sociální demokracie“ (1914).

Imperialismus není jen „špatné chování“ národních států, jako jsou USA nebo Rusko. Je to logika světa rozděleného na národní státy v rámci konkurenční logiky globálního kapitalismu. Jako konkurenční zóny akumulace jsou národní státy neúprosně vedeny k násilnému soupeření mezi sebou v boji o zdroje a moc, a to bez ohledu na to, zda je vedou jestřábi nebo holubice.

2. Nacionalismus se opírá o nárok určitého národa se sdílenou národní identitou na určitý kus území: národní stát si nárokuje suverenitu nad územím uvnitř svých hranic. Historický nárok na území byl často získán silou, vojenským dobytím. Právo jedné skupiny lidí (občanů/národnosti) vznášet zvláštní nárok na území je současně právem na vyloučení „vetřelců“, cizinců, přistěhovalců. Nacionalismus je tedy prosazováním vlastnických práv. Nacionalismus dává za pravdu myšlence, že dělnická třída na základě určité společné identity tvoří s elitami mezitřídní „společenství“ a sdílí s nimi zájmy.

„Žádnému národu nikdy nebylo jeho místo na zemi určeno mimozemskou autoritou podle ustanovení o právním vlastnictví. [...] Právo na národní autonomii a státní suverenitu je pouze jiným názvem pro bezprávní spočívající v pronásledování, deportaci a vyhošťování lidí na základě toho, že mají špatný pas nebo rodný list. A tato nespravedlnost není zkažeností myšlenky národního státu, nýbrž její podstatou – pravda, občas zmírněnou tolerancí rozumných lidí. [...] Právní nároky lidí, národů nebo zemí na kus země jsou jen jiným názvem pro právo vyhnat z téhož kusu země jiné. V každé slavnostní proklamaci práva nějakého národa na existenci se skrývá hrozba zrušení práva jiného národa na existenci.“

Wolfgang Pohrt, „O radikální levici a národním osvobození“ (1982).

3. Ve jménu „národního osvobození“, „nacionalismu utlačovaných“ nebo „antiimperialismu“ levice nakonec podporuje imperialistickou válku, podporuje organizované a vzájemné vyvražďování různých národností dělnické třídy pod „jejich“ vlajkami. Mámivý ideál „národního osvobození“ historicky nevedl k ničemu jinému než ke vzniku zkorumpovaných, byrokratických režimů, které nakonec potlačují dělnictvo, jakmile získají kontrolu nad mašinérií kapitalistického státu. Politika nacionalismu nemůže v žádném případě zpochybnit nadvládu kapitálu nad planetou. Nacionalistické boje znamenají nanejvýš změnu uspořádání mocenských vztahů mezi národními státy, přeskupení řad.

„Dělnická třída by neměla mluvit o svých právech, ale o svých třídních zájmech. Mluvit o právu na národní „sebeurčení“ je jako říkat, že dělníci mají „právo“ být otroky, pokud chtějí, nebo „právo“ mlátit se kladivem po hlavě, pokud chtějí. Každý, kdo podporuje „právo“ na něco proti dělnické třídě,

to vlastně pomáhá obhajovat, ať už se vyjadřuje jakkoli."

Subversion #16, „Revoluční alternativa k levicové politice“ (1995).

4. Může nacionalismus sloužit jako základ třídního boje? Zamysleme se nad slovy Paula Matticka:

„Navzdory dřívějším očekáváním se nacionalismus nedal využít k prosazování socialistických cílů a nebyl ani úspěšnou strategií, která by urychlila zánik kapitalismu. Naopak, nacionalismus zničil socialismus tím, že jej využil k nacionalistickým cílům.“

Paul Mattick, „Nacionalismus nebo socialismus“ (1959).

5. Národní útlak bude existovat tak dlouho, dokud budou existovat národní státy – anarchistickým řešením problému národního útlaku je sociálně-revoluční rozpuštění národních států, nikoliv omezování práce za konkurenčními nacionalismy. Anarchistické revoluce na Ukrajině a ve Španělsku ukázaly historickou možnost denacionalizace a dělnické samosprávy území.

6. *„Co budete dělat, až Amerika vstoupí do války? [...] Osobně nemám ani potěšení, ani zájem jít do jakékoli války; přesto mi připadá hloupé a zbytečné vyhlášovat opozici proti válce. Člověk proti ní musí postavit materiální síly, ne pouhé postoje, a kdo se nepodílí na utváření těchto sil, také není proti válce, jakkoli může protestovat, že je. Samotná otázka sugeruje myšlenku, že člověk má vystupovat pro mír a proti válce, ale já jsem proti kapitalistickému míru stejně jako proti kapitalistické válce. Nemám ani možnost volby mezi oběma situacemi; mohu pouze přispět k ukončení systému, který si musí zajišťovat svou existenci na základě tendence střídání války a míru.“*

Paul Mattick, „Co budete dělat, až Amerika vstoupí do války?“ (1935)

Příklady praktické činnosti, kterou mohou anarchisté podnikat proti válce, spočívají v boji proti proválečné propagandě, průmyslových akcích, sabotážích, podpoře uprchlíků, vzájemné pomoci a boji proti systému imigračních kontrol, který brání lidem opustit válečné zóny a usadit se, kde se jim zlíbí, a naopak je nutí spoléhat se na obchodníky s lidmi.

Anarchisté jsou proti válce, ale nejsou pro mír. Podmínky kapitalistického míru se všemi rozpory, které s sebou nese, vedou ke kapitalistickým válkám. Odmítáme „militarismus, nebo mír“ jako falešnou volbu. Tváří v tvář realitě války se snažíme pracovat na zrušení systému, který válku produkuje. Globální volba dnes, stejně jako před sto lety, je pouze: *socialismus, nebo barbarství.*

- Zdroj v angličtině: <https://libcom.org/article/anarchism-nationalism-war-and-peace/>
- Překlad v češtině: <https://kronika.noblogs.org/post/2022/07/01/anarchismus-nacionalismus-valka-a-mir/>

„Kampaň za skutečnou válku“

- Anarchist Communist Group -

Tvrzení, že „pravda je první obětí války“, je první z mnoha lží, které provázejí vraždění naší třídy. Aby se válka mohla odehrát, je třeba, aby pravda byla dlouho dopředu dobře pohřbena. Největší lež, z níž pramení všechny ostatní, je, že my, dělnická třída, potrava námezdní práce i války, máme nějaké společné zájmy s těmi, kdo nám nařizují bojovat.

Od mýtu o vlasti až po podvod s „demokratickými hodnotami“ – představa, že jakýkoli ruský dělník se díky vlastenectví vyrovná Putinovi nebo že jakýkoli britský dělník tím, že použije volební urnu vedle Johnsona, sdílí stejnou moc a vliv, by byla směšná, kdyby nebyla tak smrtící. V obou státních koncepcích je „sociální mír“, který máme oceňovat: dřinou práce, chudobou, zranitelností hladem a bezdomovectvím pod vlivem zákonů chránících majetek, zisk a moc.

Společenství národů sledující „národní zájmy“ v systému založeném na pravidlech je zlodějskou kuchyní spekulujících kolotočářů: politiků, obchodníků se zbraněmi, bankéřů, akcionářů a ziskuchtivých ničitelů planety chráněných zákony, které si sami vytvořili. Nic z toho, čeho si ceníme, nám nebylo dáno, ale vyždímáno v krvavém třídním boji a postoupeno nám, abychom odvrátili revoluci a udrželi iluzi sociálního míru. Tento „mír“ odvádí pozornost od bot, které nám neúnavně krácejí nad hlavami. Lež o svobodě.

Svoboda, jak se zpívá ve staré písni, je jiné slovo pro to, že už není co ztratit. A přesto je to právě to, k čemu nás vyzývají na obou stranách svých hranic, když ze stolu jejich mezinárodního systému padá vyhlídka na nové nemovitosti v podobě paliva, půdy, investic a zdrojů – včetně nás. Beránčí roucho padá, aby odhalilo vlky bojující o novou mršinu. Mršiny, těla pracujících, nás, kteří pracujeme, v uniformách i bez nich, lidí jako my, jsou obelháváni nebo nuceni přihnout tuto novou příležitost.

Pak, jak můžeme vidět od Jemenu po Ukrajinu, se objevují ty nejzvrácenější lži ze všech. Svědčí o tom Turecko, které živilo ISIS a přihlíželo vypálení Kobani, nyní vystupuje jako čestný zprostředkovatel z humanitárních důvodů – od lži k ironii! Aby omezili naše znechucení a odpor, aby nás nasměrovali do slepé uličky soucitu, hypnotizují nás výmysly o válečných zločinech a nezákonných válkách. „Zakázané“; „obranné“ nebo nemorální. Některé zbraně dobré, některé špatné, některé bomby ctnostné potrestání, některé bomby zločinné. Jako by šlo o skutečnou kampaň za skutečnou válku, a ne proti ní!

Válka je zločin! Příčiny a výmluvy, lži! Ale je tu ještě jedna válka, skutečná válka. Třídní válka. My neumíráme jen tak, my vzdorujeme! Ukrajinští zemědělci odtahující tanky pomocí traktorů, 20 000 zatčených protestujících v ruských městech a pak „fragmentování“, něco, o čem se nemluvilo od dob protiválečného odporu ve Vietnamu: Vojáci zabíjejí své důstojníky! Zatímco sympatizující protesty rostou, smysluplný organizovaný odpor se teprve musí skutečně rozvinout. Ale tato semínka třídní války, skutečné války, která má ukončit všechny ostatní, jsou zaseta v úrodné půdě.

- **Zdroj v angličtině:** <https://www.anarchistcommunism.org/2022/03/29/the-campaign-for-real-war/>

Revoluční defétismus

- Anarchist Communist Group -

Proč je porážka důležitější než vítězství...

Revoluční defétismus (Revoluční poraženectví) je pro anarchistickou internacionálu základní zásadou. Jednání na místní úrovni a globální koordinace proti imperialistické válce je internacionalistickým úkolem a odpovědností sociálně revolučních bojovníků a naší třídy všude na světě. Co to však znamená?

Tento termín, který vznikl za první světové války v roce 1915, byl reakcí na kapitulaci a zhroucení sociálnědemokratického hnutí (Druhé internacionály) tváří v tvář nacionálnímu šovinismu a obraně vlastních národních států, navzdory jejich předválečnému závazku k třídní jednotě a odporu.

Dokonce i někteří z největších revolucionářů se snažili být v konfliktu skutečně internacionalističtí. Někteří upřednostňovali podmíněnou podporu svých účastníků jako „defenzivní“ potřebu vzdorovat většímu „zlu“ druhé strany. Pro anarchokomunistu Kropotkina to byl pruský militarismus. Pro většinu německé levice to bylo slovanské autokratické barbarství. Ve většině západní Evropy (včetně britské Labour Party) proti oběma, ve prospěch „pokrokových“ výdobytků demokracie.

Internacionalisté uznávali, že globální konflikt zůstává mezi naší třídou a třídou vládnoucí, která se hádá o obranu svých kapitalistických říší. Zpočátku byli jako nepatrné pronásledované menšiny hlasem volajícím na poušti.

Tento princip je v současném konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou opět zpochybňován, a to z podobných důvodů, bohužel i některými, kteří se prohlašují za revoluční internacionalisty – viz prohlášení na našich webových stránkách a sociálních sítích od našich soudruhů na obou stranách konfliktu, kteří navzdory pomluvám, zradě a pronásledování prosazují „poraženectví“.

V čem je koncept defétismu tak náročný? Pro některé je to nepochopení podstaty a významu tohoto internacionalistického postoje; pro jiné na levici, jakožto liberální křídlo kapitalistické demokracie, se prostě staví na jednu stranu, ale pro většinu je to instinktivní morální snaha rozlišit dobro od zla, která je nechává otevřenými vůči moci státní propagandy.

Hrůza války promítaná z dálky nevyhnutelně vyvolává vlny hněvu, soucitu, lítosti a pocitu bezmoci, čehož sami naši šéfové a jejich státy využívají, aby případný probouzející se odpor nasměřovali do slepé uličky charity. Manipulují nás do falešných stranických rozhodnutí ve prospěch jedné či druhé bojující strany. To je skutečná mlha války, která se nás snaží zaslepit před tím, co by mělo být zřejmé – šéfové na obou stranách jsou našimi nepřáteli, protože pracující obou stran trpí a umírají v očekávání naší třídní solidarity v akci.

Poraženectví není pacifismus, to si nemůžeme dovolit, zatímco každý valící se tank a padající bomba dělníky rozčtvrtí. Není to, jak to popsal Lenin, pouze „...*přát si porážku, své vlády, přát si porážku, neupřednostňovat nic menšího než porážku*“, která předznamenává vítězství nejmilitantnější a nejbrutálnější moci. Revoluční poraženectví je aktivní mobilizace solidarity a

obrana společenství proti jeho násilné militarizaci a kooptaci a odpor proti myšlence kapitalistického vítězství nebo kapitalistického míru – ten je krvavým oddechem mezi údery.

K tomu patří i rozfoukání mlhy, abychom viděli revoluční defetismus v akci. Na Ukrajině a v Rusku revoluční soudruzi nadále rozpoznávají, že jde o konflikt na zlomových liniích globálního kapitálu. Nadále spolupracují a staví se proti nacionalistické propagandě, nátlaku a militarizaci, které pojmenovávají konflikt takový, jaký je, tedy jako útok na naši třídu.

Zde musíme toto poselství zdůraznit, nejen se postavit proti válce, ale také se chopit vlastních třídních bojů, nadšeně odmítnout sociální mír a solidárně se spojit s našimi soudruhy v globálním odboji. Stávky probíhají všude – brzy budou následovat obvinění „vnitřního nepřítele“ a zrádců. Ať mají pravdu! Třídní válka JE mírové hnutí, válka proti všem válkám. Neexistuje žádné jiné nebinární řešení, defetismus vyžaduje jediný výsledek, válku nebo revoluci! Naše volba je jednoznačně jasná!

- Zdroj v angličtině: <https://www.anarchistcommunism.org/2022/06/12/revolutionary-defeatism/>
- Překlad v češtině: <https://kronika.noblogs.org/post/2022/06/24/revolucni-defetismus/>

„Anarchisté“, kteří zapomínají na zásady: Prohlášení KRAS-IWA

Sekce Mezinárodní asociace pracujících v regionu Ruska vyzývá k bojkotu provokatérů, kteří se schovávají za název „anarchisté“ a dehonestují aktivisty naší organizace.

Náš postoj proti válce vedené kapitalistickými oligarchiemi za přerozdělení „postsovětského prostoru“ se setkává s pochopením a podporou anarchistické internacionály na Ukrajině, v Moldavsku a Litvě, s nimiž udržujeme kontakty.

Ale od samého počátku rusko-ukrajinské války zahájili takzvaní „anarchisté“, kteří opustili tradiční anarchistickou internacionálu, jež se staví proti všem státům a národům, a kteří podporují jednu z válčících stran, pomlouvačnou kampaň proti naší organizaci.

Například bývalí anarchisté Anatolij Dubovik a Alexandr Kolčenko žijící na Ukrajině zveřejnili na internetu jména a adresy našich aktivistů. První z nich napsal příslušný text a druhý mu dal ke zveřejnění svůj účet na Facebooku a schválil jej. Záminkou bylo, že naše organizace zastává důsledný internacionalistický postoj a odsuzuje jak ruskou invazi na Ukrajinu, tak ukrajinský nacionalismus a expanzivní politiku bloku NATO.

Pánové Dubovik a Kolčenko se bezostyšně a drze snažili očernit naši sekci IWA a bezdůvodně se nám snažili přisoudit pozici bránící Kreml. Kromě toho připouští, že vyzýváme ukrajinské i ruské vojáky, aby odmítli bojovat.

To znamená, že tito falešní anarchisté zveřejňováním adres protiválečných aktivistů nacházejících se v Rusku, přímo podněcují ruské tajné služby a nacionalistické hrdlořezy, aby si to s nimi vyřídili ručně! V podmínkách neustálého pronásledování, propouštění, vyhrožování a fyzických represí vůči protivojensky smýšlejícím lidem v Rusku se takové akce rovnají skutečnému udání s přímým naznačením, na koho mají represivní složky obrátit svou pozornost.

Nacionalisté na obou stranách frontové linie jsou opět podle logiky „kdo není s námi, je proti nám“ připraveni společně zničit své hlavní protivníky, tedy internacionalisty, kteří odmítají volbu mezi válčícími státy a buržoazními klikami, mezi morem a cholerou.

Anarchisté celého světa by si měli uvědomit hanebné činy provokatérů-informátorů a jednou provždy s nimi odmítnout mít cokoli společného. Navždy je vyhodit z anarchistického prostředí a poslat je k jejich patronům a pánům z tajných služeb a tajné policie!

Prohlášení bylo schváleno na referendu členů KRAS-IWA

- Zdroj v ruštině: <https://www.aitrus.info/node/5973/>
- Zdroj v angličtině: <https://www.aitrus.info/node/5974/>
- Překlad v češtině: <https://kronika.noblogs.org/post/2022/06/27/anarchiste-kteri-zapominaji-na-zasady-prohlaseni-kras-iwa/>